

Το ιερό ραβασάκι...

Κάθε Δευτέρα μετά την συνάντηση στο πνευματικό κέντρο της ενορίας μας, μία κοπέλα που εργάζεται ως νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο της Νάουσας μου δίνει ένα χαρτάκι. Με πλησιάζει, μου φιλά το χέρι και συγχρόνως το μικρό χαρτάκι περνά στην παλάμη μου. Δύο τρία ονόματα τις περισσότερες φορές. Χθες ήταν έξι. Ονόματα ανθρώπων που κοιμήθηκαν. Κάθε εβδομάδα άλλα ονόματα. Κάθε εβδομάδα. Χωρίς σταματημό. Μου δίνει το χαρτάκι ώστε να τους

μνημονεύω. Τόσα ονόματα. Τόσες ψυχές. Νέοι, ηλικιωμένοι, γυναίκες, άνδρες. Φεύγουν απότομα, κάποιοι άλλοι φεύγουν αργά αργά, μαρτυρικά.

Κάποιοι προλαβαίνουν να δούνε την αλήθεια της ζωής και του θανάτου, να κοινωνήσουνε από του παπά το χέρι την αιωνιότητα, να δακρύσουν για την ζωή που δεν έζησαν, για την ζωή που έζησαν... Όλοι άνθρωποι που πόνεσαν, που χάρηκαν, που πέρασαν από την γειτονιά μας, που αγνάντεψαν τον ίδιο ουρανό με μας κι ας μην τους γνωρίσαμε ποτέ.

Κάθε φορά που με πλησιάζει αυτή η κοπέλα μία χαρμολύπη γεμίζει η ύπαρξή μου. Ευγνωμονώ το Θεό που υπάρχουν άνθρωποι που δεν ξεχνούν όσους φεύγουν. Τί διακόνημα κι αυτό; Να συμπληρώνει κάθε εβδομάδα το ιερό ραβασάκι. Να γράφει εκεί μερικά ονόματα που περικλείουν ολόκληρες ζωές, πτώσεις και αναστάσεις, πάθη και αρετές, αμαρτία και μετάνοια, φίλους και εχθρούς, ευτυχία και δυστυχία, έρωτες και αγάπες, εμπάθειες και μίσση, τραγούδια και μοιρολόγια. Αυτό το χαρτάκι. Άλλη μία υπενθύμιση της προσκαιρότητάς μας. Πόσο εύθραυστοι είμαστε... Άραγε θα θυμάται κανείς το όνομά μας; σκέφτομαι· όχι για τίποτα άλλο, παρά μόνο να λένε και για μας ένα «Κύριε, ελέησε τον δούλο σου...».

Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Δύσκολο

να υπομένεις όταν αδικείσαι ,να σιωπάς όταν οργίζεσαι
να δαμάξεις την κοιλία σου, να χαλιναγωγείς την σάρκα σου να προσεύχεσαι αδιαλείπτως, να μένεις στην ταπεινώση να βλέπεις τα λάθη σου, να μην ντρέπεσαι την μετάνοια να αποδέχεσαι την δοκιμασία ,να αγκαλιάζεις τον σταυρό σου να υπομένεις χωρίς λογισμούς, να μαρτυρείς την Αλήθεια να μαρτυρείς για την Αλήθεια.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μηνιαία Ενοριακή Έκδοση
Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου του Νέου
Θηβών

www.inagiounikolaoutouneou.gr

E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

Τηλ: 2262024282

ΕΤΟΣ ΙΔ' • ΜΑΡΤΙΟΣ 2016 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 123

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

«Η Ορθοδοξία, εμπλουτίζοντας τη λαμπρή πολιτιστική παράδοση της κλασικής αρχαιότητας, απετέλεσε μαζί της το ισχυρό πνευματικό και ηθικό βάδρο του Ελληνισμού.

Την συνεκτική του ουσία. Τον φωτοδότη του, αλλά και την πηγή της δυνάμεώς του. Η Ορθοδοξία φώτισε τα βήματα του Γένους και κατηύθυνε την

πορεία του κατά τη μακρά νύκτα της δουλείας.

Γι' αυτό και οι έννοιες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας συνυφάνθηκαν αναπόσπαστα στη συνείδηση του Έθνους». Κ.Κ

Διανύουμε την ιερότερη περίοδο του εκκλησιαστικού μας έτους. Τήν Μεγάλη Σαρακοστή. Ένα χρονικό διάστημα που θά μās οδηγήσει στο Πάσχα. Κι ως τότε: Νηστεία, έγκράτεια, άγώνας και μπόλικη προσευχή. Ως τήν «έορτή των έορτών», τό Πάσχα, οι Ίερές Άκολουθίες, οι όμαδικές αυτές προσευχές που τελούνται στους Όρθόδοξους Ναούς μας – τουλάχιστον όπου υπάρχει έφημέριος – είναι αρκετές, είναι κατανυκτικές, γλυκές, κουραστικές και ταυτόχρονα ...ξεκούραστες. Κουραστικές για τό στόμα από τά πολλά ψαλλόμενα, κουραστικές για τά πόδια από τήν όρθοστασία, αλλά ξεκούραστες για τή ψυχή και τό ανθρώπινο ταλαιπωρημένο πνεύμα. Ή κάθε ένορία, μέ τουτό τό Σαρακοστιανό λειτουργικό πρόγραμμα, μεταμορφώνεται σ' ένα μικρό Μοναστήρι! Κι είναι όμορφη αυτή ή έμπειρία. Ή κάθε ήμέρα τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι ένα είκοσιτετράωρο γεμάτο προσευχή! «Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός». Ή εκκλησιαστική ήμέρα ξεκινά πάντα τό απόγευμα. Έτσι οι καμπάνες, τά στόματα αυτά των Ναών που προσκαλούν όσους πιστούς θέλουν στο έπίγειο σπίτι του Θεού Πατέρα, χτυπούν ρυθμικά κάθε απόγευμα. Κι ό Ίερεύς και οι λιγοστοί πιστοί συμπροσεύχονται μέ τήν Άκολουθία του Μεγάλου Αποδείπνου. Ένα σύνολο ψαλμών, κατανυκτικών ύμνων και εύχών. Οι παλιότεροι τήν όνόμαζαν «Κύριε των δυνάμεων», γιατί άκούγεται τοτός ό υπέροχος ύμνος. Ένας ύμνος που διαδηλώνει προς κάθε κατεύθυνση πώς ό Θεός είναι δυνατότερος, ισχυρότερος, βοηθός, σκεπαστής και σωτηρία. Ένας ύμνος που προσκαλεί τό Θεό νά έλθει κοντά στον άνθρωπο! «Μεθ' ήμών γενού», έλα μαζί μας...

Τό λειτουργικό πρωινό ξεκινά μέ τήν Άκολουθία του Μεσονυκτικού. Προσευχή που παλιότερα γινόταν τά μεσάνυχτα. Καθώς απλώνει ή νύκτα τή σκοτεινιά της, ό πιστός σκέφτεται τό θάνατο, τό τέλος τής έπίγειας ζωής του και καταφεύγει στον Πλάστη του ζητώντας τό θείο Του έλεος! Μιλά

μέ τό Θεό χωρίς πολλούς ύμνους, τροπάρια και ψαλμωδίες. «Ελέησον μέ», Του λέει και Τόν παρακαλεί. Και καθώς συμμαζεύει ή νύχτα τή ψύχρα και τή μαυρίλα της, συνεχίζουμε τήν Άκολουθία του Όρθρου. Σάν τις Μυροφόρες που μαζί μέ τή Μητέρα του Ίησού «όρθρου βαθέως» έτρεξαν στον Τάφο του Κυρίου, τρέχουμε κι έμεις στο Ναό. Είναι μία προσευχή που μās θυμίζει πολλά μά, κυρίως τόν Άγιο που γιορτάζει τή κάθε μία ήμέρα και τους βασικούς στόχους τής Μεγάλης Σαρακοστής, τή μετάνοια, τή νηστεία, τήν έγκράτεια... Λίγο πριν κλείσει ό Όρθρος αρχίζουν οι Άκολουθίες των Όρών.

Ή κάθε μία – ή Πρώτη, ή Τρίτη, ή Έκτη και ή Ένάτη – μας θυμίζει κάποιο σημαντικό γεγονός από τή ζωή τής Εκκλησίας μας. Τή Σταύρωση, τό θάνατο του Ίησού, τήν Πεντηκοστή... Και, Τετάρτες και Παρασκευές τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής, έχουμε τή Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων. Έσπερινός και Λειτουργία μαζί!

Ήθελαν οι παλιότεροι Χριστιανοί νά κοινωνοϋν τακτικότερα: Κυριακή, Τετάρτη, Παρασκευή και Σάββατο! Τι νά γράφω για τά δειλινά των Παρασκευών, μέ τήν Άκολουθία των Χαιρετισμών τής Θεοτόκου; Άλλη νότα, άλλο ύφος, άλλα λόγια, άλλα ψαλίματα. Έλπιδοφόρα, χαρούμενα. Κυριαρχεί Αυτή που βασιλεύει στις καρδιές μας, ή Παναγία ή Κεχαριτωμένη, όπως Τήν όνόμασε ό Αρχάγγελος. Πόσες παιδικές θύμισες δέν κουβαλά ό καθένας μας από τά βράδια εκείνα των Χαιρετισμών! Δυστυχώς, τά παιδιά μας σήμερα, πνιγμένα στα φροντιστήρια και στις άλλες έξωσχολικές τους ένασχολήσεις, αύριο θά είναι στεγνά από όλα δαύτα... Άκολουθία – κατά τή γνώμη μου – γλυκύτερη, θεωρώ πώς είναι ό Κατανυκτικός Έσπερινός της Κυριακής, ό Έσπερινός της συγνώμης. Θαύμασια τροπάρια! Μας μεταγγίζουν τό θείο έλεος. Μας αρπάζουν τή ψυχή και μās τή μεταφέρουν στο θρόνο του Θεού για νά Του πούμε δακρυσμένοι: «Κύριε, μή αποστρέψεις τό πρόσωπό Σου, από μένα τό παιδί Σου, γιατί θλίβομαι, υποφέρω και πονώ παντοιοτρόπως»... «Κύριε, συγχώρεσε μέ, γιατί κι εγώ συμφιλιώθηκα μέ τόν άδελφό μου».

Τι κρίμα που όλες αυτές τις Άκολουθίες τής «Άγίας Σαρακοστής», τις άγνοούν οι Χριστιανοί μας! Σίγουρα είναι δύσκολο κάποιος νά τις παρακολουθήσει όλες. Οι συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές, οι έργασίες μās αποπνικτικές, ό χρόνος μās λίγος κι ή θέλησή μας μηδαμινή... Όμως, άξίζει τόν κόπο. Μία απόφαση χρειάζεται, μία προσπάθεια. «Πίστη» και «πόθος»... Για νά καταλάβουμε πώς ήρθε Σαρακοστή και πώς, έρχεται τό Πάσχα.

Νηστεία, έγκράτεια, άγώνας και μπόλικη προσευχή.

ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ...

☞ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ 3/4/16
Προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού του Αθανασίου Διάκου στον
Ι.Ν Αγ.Παρασκευής Λιβαδειάς.

☞ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

15/4/ 2016 7.30 μ.μ-12.30 ν.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΜΑΧΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΜΑΣ

☞ ΤΕΤΑΡΤΗ 20/4/16 4.00 μ.μ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
στην Ι.Μονή ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΤΡΑΓΑΝΑΣ

